

Vážení zákazníci,

dovolujeme si Vás upozornit, že na tuto ukázkou knihy se vztahují autorská práva, tzv. copyright.

To znamená, že ukáзка má sloužit výhradně pro osobní potřebu potenciálního kupujícího (aby čtenář viděl, jakým způsobem je titul zpracován a mohl se také podle tohoto, jako jednoho z parametrů, rozhodnout, zda titul koupí či ne).

Z toho vyplývá, že není dovoleno tuto ukázkou jakýmkoliv způsobem dále šířit, veřejně či neveřejně např. umístováním na datová média, na jiné internetové stránky (ani prostřednictvím odkazů) apod.

redakce nakladatelství BEN – technická literatura
redakce@ben.cz

3

Místo a úloha psychotroniky v systému vědy

3

Místo a úloha psychotroniky v systému vědy

Místo psychotroniky je na rozhraní vědních disciplín studujících neživou a živou hmotu.

Úlohou psychotroniky je zkoumat podstatu existence živé hmoty a s ní spojené psychotronické jevy v souvislosti s informační stránkou hmoty a energie.

Uvedené vymezení místa a úlohy psychotroniky v systému vědy je novou doktrínou, která vyplývá z poznání a vývoje novodobé psychotroniky.

Tato doktrína vzniká ve třetí vývojové etapě psychotroniky a její rozpracování by mohlo umožnit vstup psychotroniky na akademickou půdu.

3.1 Vymezení jednotlivých etap vývoje psychotroniky

- 1. etapa* – byla spojená s prvotním vymezením psychotroniky, v němž musela splňovat kritéria materialistické vědy postavené u nás v šedesátých letech na marxisticko-leninské filozofii (prvních deset let její existence 1967–1976), proto byla koncipována jen jako pracovní model umožňující zkoumat a verifikovat psychotronické jevy z různých úhlů pohledu.
- 2. etapa* – byla spojená s rozptylem prvotního vymezení psychotroniky a přijetím tzv. okrajových témat (např. dermokognice, akupunktury...). V této etapě jsou psychotronické jevy klasifikovány v závislosti na tzv. distanční interakci organismu živé hmoty s prostředím a subjekty i objekty v něm (1977–1986).
- 3. etapa* – je spojená s nutností začlenění principiální podstaty existence živé hmoty do psychotroniky. Dochází zde k vnitřnímu rozpolcení psychotroniky na dvě filozoficky odlišné části:

první část je pokračováním v původních myšlenkách psychotroniky, kde základ je postaven na zobecnění pojmu vědomí. (Propagátorem tohoto směru je i autor tohoto díla.)

druhá část je větví, která se odchyluje od původních myšlenek a zavádí do psychotroniky pojem duše. Duše se stává základní příčinností na pozadí psychotronických jevů. Propagátorem tohoto směru je Z. Rejdák. Zdá se mi, že tímto krokem byla psychotronika uvedena do krize v devadesátých letech. Psychotronika s duší však sehrává svoji roli a svým způsobem ukazuje problém dnešní doby, do níž by se měl vrátit „duchovní rozměr“, morální a etický aspekt.

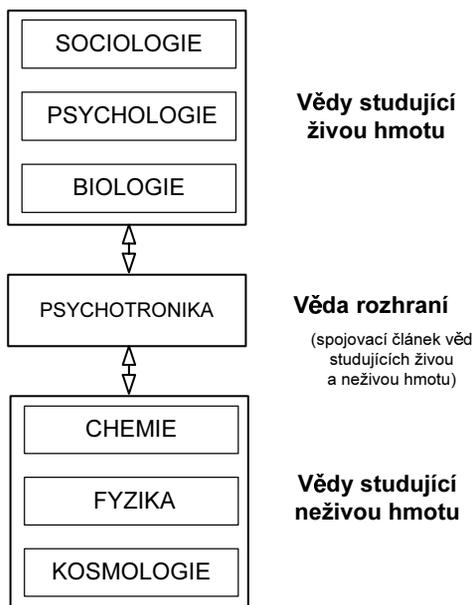
3.2 Nová koncepce psychotroniky

Psychotronika přijala vztah k podstatě živé hmoty, a tím se vyhranila a natrvalo oddělila od parapsychologie. Psychotroniku a parapsychologii nelze již v základních tezích spojovat. Spojovacím článkem obou oborů však zůstává metodologický aparát vědy (přírodních a společenských věd) a přírodní (psychotronické či parapsychologické) jevy mimosmyslového vnímání (telepatie, telegnóze) a psychokinéze, které psychotronika a parapsychologie posuzují ze svých hledisek.

Psychotronika se ve svém třicetiletém vývoji jednoznačně začlenila na rozhraní mezi disciplíny studující neživou a živou hmotu. Souvisí s tím její obsah a nutnost spojení poznávat návaznosti psychotronických jevů k vnitřní organizační a příčinné podstatě existence organismu živé hmoty.

Toto postavení psychotroniky jí staví do klíčové role v poznávání podstaty rozdílu živé a neživé hmoty, do role, v níž se dotýkáme nosného principu příčinné podstaty života. Není zde vhodné hovořit přímo o oživujícím principu hmoty, ale o jejím organizačním faktoru, který dává vnitřnímu pohybu hmoty formu vyvíjející se živé struktury materiální látky – hmoty organismu. Můžeme hovořit o evolučním principu živé hmoty.

Ve vývoji psychotroniky nastává stav, kdy s rozvojem svého poznání bude muset upravit i svoji definici a vhodně ji zobecnit. Psychotronické jevy, jak se zdá, jsou jen pěnou na hřebenech vln, které jí nesou. Tyto pomyslné vlny symbolizující podstatu života v organismu živé hmoty jsou jejím „organizačním faktorem“. Psychotronické jevy jsou tak bezprostředně dány do vztahu s mechanismy mikrokosmu živé hmoty.

Obr. 3.1 Místo psychotroniky v systému vědy poprvé

Psychotroniku lze definovat jako vědu řešící vztah hmoty, energie, vědomí a psychotronické interakce. V této definici je vyjádřen organizační princip živé hmoty pojmem vědomí. V tomto kontextu se však již nejedná o vědomí chápané jako vlastnost člověka, ale vědomí ve značně obecnějším smyslu. Tuto problematiku řeší tzv. širší pojetí vědomí v teorii „Širší pojetí lidské psychiky“.

Pojem vědomí v psychotronicce je nutné chápat jako informační proces působící v živé hmotě jako organizační faktor. V tomto kontextu pak musíme hovořit o energeticko-informačním procesu. Zcela evidentně se tedy nejedná jen o informační procesy, které nesou psychické a psychologické vlastnosti.

Z. Rejdák, dle mého názoru přesně cítil směr, kterým se psychotronika ubírá a protože nezobecnil pojem vědomí, musel do ní zavést v roce 1988 pojem duše. Duše zde pak sehrává roli prostředníka psychotronických jevů a podstaty života.

3.3 Možná historická spojitost

Psychotronika vzniká v historické návaznosti na taková učení jako magie a hermetizmus. Předmětem těchto, svého času „vědeckých“ učení, nebo vlastně dobového poznání bylo vždy mimo jiné hledání spojitosti člověka s přírodou a silami, které ji ovládají. Tyto představy vždy byly rozpracováním myšlenek týkajících se podstaty vzniku, vývoje a fungování života v přírodě. Obřady a rituální praktiky magie měly pak sloužit člověku k ovládnutí „duchovních sil“ přírody stojící na této podstatě. Vědeckotechnická revoluce a obrovské lidské poznání přírody spojené se speciálními technickými pomůckami – přístroji, zasáhlo i obor těchto „předvědeckých učení“ – magie a hermetizmu. Dnes existují dva opěrné body, které v těchto nových společenských a technologických podmínkách pokračují v rozpracování toho, co dříve tato učení začala. Je to psychotronika a parapsychologie.

V historických souvislostech se může psychotronika jevit jako rozpracování hermetizmu, který ve středověku představoval syntetické učení více oborů.

Nic na tom nemění skutečnosti, že psychotronika vznikla jako východoevropská analogie západní parapsychologie. Psychotronika totiž vznikla v Praze, která ve svých tradicích byla centrem světového hermetizmu. Všichni čeští badatelé v psychotronicce jsou českým hermetizmem, který u nás byl v rozkvětu na začátku století, ovlivnění a přebírají z něj snahu o syntetické vnímání skutečnosti. Mají-li seriózní přístup, pak museli projít i studiem historických pramenů psychotroniky, jejichž součástí je i český hermetizmus.

Vícedimenzionální pojetí vnímání světa obsažené v hermetizmu se pak projevuje hned při zrodu psychotroniky a je zabaleno v jejím interdisciplinárním pojetí a nutnosti spolupráce hned s patnácti již existujícími vědními obory. Tak co je to za disciplínu „ta psychotronika“, když potřebuje na to, aby na konci šedesátých let vznikla a studovala psychotronické jevy, pohltit a využít znalosti vlastně skoro celé oficiální vědy. Psychotronika není přece žádná vševěda. Problém je v tom, že se neví, kde začít. Nebylo zřejmé, kde je místo psychotroniky v systému vědy. Dnes, po 35 letech, je její místo a úloha daná vývojem.

Zakladatelé psychotroniky toto její „místo a úlohu“ však ani netušili.

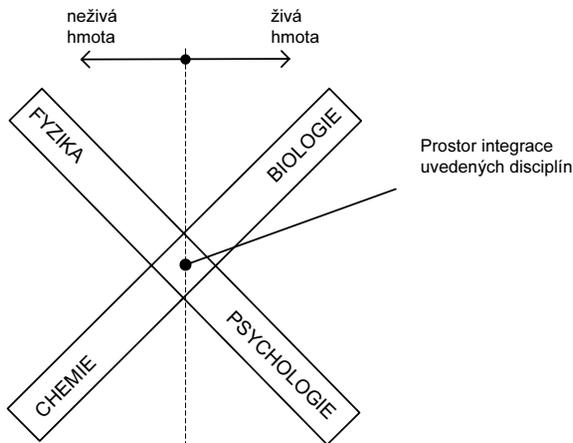
3.4 Psychotronika a parapsychologie

Parapsychologie a psychotronika jsou příbuzné disciplíny, ale nejsou jedním a týmž. Bylo by skutečně nesmyslné prosazovat psychotroniku, kdyby se zabývala tím, co parapsychologie a byla by tím parapsychologií s názvem psychotronika. Takovéto pojetí skutečně někteří lidé prosazují.

V atmosféře vývoje psychotroniky jako vědy se prosazují tendence zachovat psychotroniku a neslučovat ji s parapsychologií. Klíčovou roli v tom, aby mohla psychotronika být skutečnou samostatnou vědou oproštěnou od parapsychologie, aby měla vůbec smysl, spočívá právě v „místě a úloze psychotroniky v systému vědy“, kterou zde řešíme.

A skutečně psychotronika má ve vědě své místo a svou úlohu. Dále se ji pokusíme ukázat trochu přesněji a srozumitelněji.

Vyřešení místa a úlohy psychotroniky ve společensko-vědním systému názorů na svět je spojeno se zrozením nové vědy, kterou nebude ze začátku každý ochoten přijmout. Tato věda se bude jmenovat psychotronika a vznikne z toho, co dnes je označováno jako pavěda psychotronika.

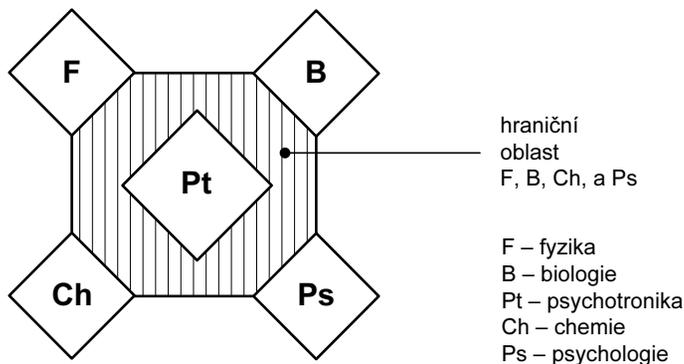

Obr. 3.2 Vymezení prostoru existence psychotroniky

Místo a úloha psychotroniky je spojená s přiřazením psychotroniky do prostoru integrace fyziky, chemie, biologie a psychologie za účelem řešení problému podstaty živé hmoty, k níž se váže existence psychotronických jevů (integrace fyziky, chemie, biologie a psychologie zde není pojímána všeobecně, ale je selektivní tzn., že je realizovaná jen za účelem zaměření na řešení uvedeného konkrétního problému, tím spojuje jen dílčí hraniční oblasti uvedených disciplín).

3.5 Jak si tedy můžeme místo a úlohu psychotroniky ve vědě představit?

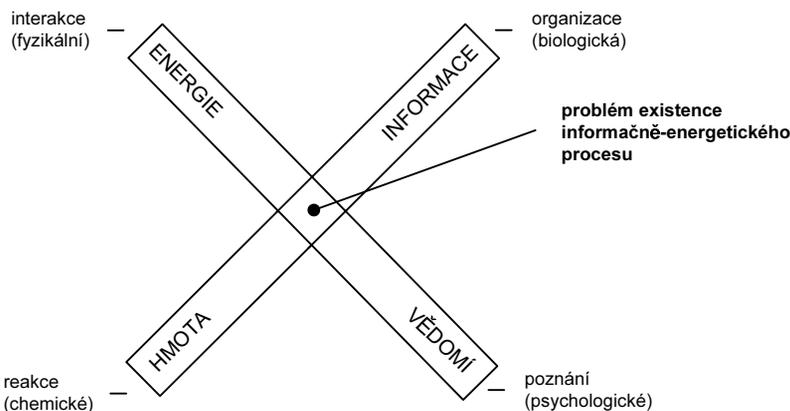
Vezměme čtyři základní disciplíny tvořící jádro vědeckého poznání – fyzika, chemie, biologie a psychologie. Okolo tohoto jádra se druží všechny další disciplíny včetně filozofie, sociologie a fyziologie, které jsou pro psychotroniku rovněž významné.

Obr. 3.3 Místo psychotroniky v systému vědy podruhé

Prostor mezi zobrazovanými obory na obr. 3.3 lze vyplnit hraničními oblastmi fyziky, chemie, biologie a psychologie. Psychotroniku si pak lze představit jako vědní disciplínu syntetizující problematiku okrajových témat těchto oborů v jeden celek, který souvisí s pravým principiálním předmětem psychotroniky.

Psychotronika je záhy po svém vzniku koncipována jako interdisciplinární obor řešící vztah *hmoty – energie – vědomí*, ale přes tuto šíří záběru se soustředila ve své 1. etapě vývoje jen na jevy telepatie, telegnéze, psychokinéze a bioterapie. A v 2. etapě rozšiřuje svou působnost do širších souvislostí popsaných modelem distančních interakcí. Až v 3. etapě se začíná naplňovat spektrum obsahu jejího definičního vymezení.

Obr. 3.4 Vymezení základního problému psychotroniky

Informačně-energetický proces jako podstata živé hmoty má:

- Informační projevy, které souvisí s organizací biologické hmoty.
- Energetické projevy, které souvisí s fyzikálními interakcemi.
- Látkové projevy, které souvisí s uspořádáním hmoty, k níž je vázán, a chemickými reakcemi, jež jej doprovázejí (namísto „reakce“ lze přiřadit „stavba“).
- Projevy vědomí, které souvisejí s nutným poznáním pro zachování vlastní existence v adekvátní míře vývojového stupně živé hmoty.

Problém psychotroniky a její základní myšlenka je postavená na tom, že to, co se rozprostírá v hraniční oblasti fyziky, chemie, biologie a psychologie má jeden společný prvek, na který se nahlíží jednou z pozice fyziky, podruhé z pozice psychologie, potřetí z pozice chemie a po čtvrté z pozice biologie. Tento společný prvek je jádrem, na kterém je možné postavit psychotroniku jako samostatnou vědu. Psychotronika tím získává svůj principiální předmět zkoumání a může si vytvořit svůj specifický aparát, který bude mít svou přesně vyhraněnou charakteristiku, stejně jako má fyzika, chemie, biologie a psychologie.

Psychotronický jev v takovéto vědě psychotronice, bude pak jen malá oblast z jejího obsahu, která z experimentálního pohledu je díky vlastnostem lidské psychiky nestabilní a má pravděpodobnostní charakter. Psychotronika se bude formovat jako nauka zkoumající informační procesy vázané na energetické stavy v živé hmotě, které mají své vnitřní a vnější projevy, z nichž jen část jsou ty, které dnes označujeme jako psychotronické jevy.

Centrální problém psychotroniky je informačně-energetický proces v mikrokosmu hmoty, který z hlediska biologie je spojen s organizmem živé hmoty a svým substancionálním morfologickým nositelem, z hlediska psychologie je spojen s vědomím a psychickými schopnostmi každé živé hmoty, z hlediska chemie je spojen s atomárním uspořádáním v molekulární struktuře a její úlohou v hmotovém systému živé hmoty. Z hlediska fyziky je spojen z vnějšími projevy (které se teprve učíme detekovat), pracovníčně označovanými jako psychotronická (distanční) interakce a čtvrté skupenství hmoty existujícím za nízkých teplot (studené plazmy vázané k organizmu živé hmoty tzv. bioplazmy). Zde pak již jasně vidíme spojitost s vymezením psychotroniky jako disciplíny studující vztah *hmota – energie – vědomí* u organizované hmoty, tedy organizmů živé hmoty včetně člověka.

Rozpracováním těchto myšlenek se z psychotroniky stane autonomní věda. Specifickou zvláštností této vědní disciplíny bude její dvojpolarní přírodovědní a společensko-vědní charakter, který je v souladu s místem a úlohou psychotroniky v systému vědy.

Závěr

Psychotronika hledá organizační princip živé hmoty, který se zásadním způsobem podílí na existenci psychotronických jevů a má pravděpodobně rozhodující roli v evoluci živé hmoty.

■ **Souvisí:**

- 1) *Z pohledu psychologie s vědomím* jako informačním procesem schopným organizace živé hmoty a zároveň „myšlení“, tedy zpracování informací, plnící primární funkci v zachování vlastní existence pro daný vývojový stupeň živé hmoty.
- 2) *Z pohledu biologie s hmotnou strukturou („orgánem“ – morfologickou substrukturou) organizmu živé hmoty, která je nositelem informačního procesu (uvedené schopnosti bodu 1 organizmu daného vývojového stupně.*

- 3) *Z pohledu chemie s atomárním a molekulárním uspořádáním základního hmotného elementu (struktury), který je společným prvkem stavby nositele informačně-energetických procesů v živé hmotě (hmotné struktury bodu 2), pro všechny vývojové stupně živé hmoty.*
- 4) *Z pohledu fyziky s vnějšími a vnitřními objektivně detekovanými projevy informačně-energetického procesu bodu 1 v našem světě, který se projevuje psychotronicou (distanční) interakcí a s ní spojenými psychotronicými jevy.*

S politování lze konstatovat, že dosavadní vývoj psychotroniky se obracel hlavně k bodu 4 a to speciálně na psychotronické jevy spojené s tzv. distanční interakcí. Z takovéhoho úzkého pojetí psychotronika jako věda vzniknout nemohla, protože celé její pojetí bylo vytrženo z kontextu. Vyvedení psychotroniky z krize je spojeno s koncepcí, v níž si vezme za své studium okolí podstaty živé hmoty, od níž se psychotronické jevy odvíjejí.

Na závěr tedy musíme říci, že platí to, co jsme o psychotronicce řekli na samém začátku: „Místo psychotroniky v systému vědy je na rozhraní vědních disciplín studujících živou a neživou hmotu a tím vlastně psychotronika zkoumá podstatu živé hmoty a s ní spojené psychotronické jevy“. Tento problém se před psychotronicou rýsoval i dříve, byl neustále v jejím pozadí, nebyl však reflektován.

Účelem těchto úvah bylo ukázat nejen na to, jaká je úloha a místo psychotroniky v systému vědy, ale i to, v jakém vývojovém stadiu se v současnosti nachází. Psychotronika ve své 3. etapě vývoje směřuje do přírodovědy. Psychotronické jevy v této souvislosti se pro ní stávají součástí studia podstaty naší existence. Odrážení výzkumu psychotronických jevů od jejich podstaty neumožní vznik psychotroniky jako vědy. Proto nastolená koncepce je jedinou reálnou koncepcí, která se musí stát základní doktrínou v jejím dalším vývoji.